

AKTUALNO



RASPORED BOGOSLUŽJA

Svete mise nedjeljom:

7, 8.30, 10, 11.30 i 19 sati

Svete mise od ponedjeljka do subote:

7 i 19 sati

Molitva svete krunice u 18,30 sati

Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom četvrtkom od 18 do 19 sati

Župna crkva je otvorena cijeli dan za osobnu pobožnost župljana.

Mogućnost za ispovijed će biti pola sata prije nedjeljnih svetih misa i prije večernje mise preko tjedna.

Komu bude potreban duhovni razgovor tijekom tjedna, neka se javi telefonski na našu samostansku portu radi dogovora sa svećenikom za termin.

RADNO VRIJEME ŽUPNOG UREDA:

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK: 16,00 – 18,00

UTORAK, PETAK: 10,00 – 12,00

SAMOSTANSKA PORTA

PONEDJELJAK, SRIJEDA, ČETVRTAK:

9,00 – 12,00 i 16,00 – 18,00 SATI

UTORAK, PETAK:

9,00 – 12,00 SATI

tel.: 2392-555; faks: 2302-467

<http://www.zupa-kraljice-svete-krunice.hr/>

Uređuje: Župni ured Kraljice sv. krunice i Komisija za bogoslužje

Tjednik Župe Kraljice svete krunice

God. XIII Broj 46 (636), 8. listopada 2023.



KRALJICA



XXVII nedjelja kroz godinu

OTISCI SRCA

*Što god naše ruke dotaknu,
ostavljamo otiske prstiju!*

*Na zidu, namještaju, na vratima,
posuđu, knjigama.*

To se ne može izbjeći.

Dotičući predmete, ostavljamo svoj identitet.

*Bože, kamo god pođem danas,
pomozi mi da ostavim otiske srca!*

Otiske sućuti, razumijevanja i ljubavi.

Otiske dobrote i iskrene zabrinutosti.

Neka moje srce dotakne usamljenog susjeda

ili odbjegli kći ili tjeskobnu majku

ili, možda, vremešnog starca.

*Gospodine, pošalji me danas
da ostavim otiske srca.*

*I ako netko kaže: Osjetio sam tvoj dodir,
neka to bude dodir Tvoje ljubavi kroz mene.*

I. čitanje (Iz 5, 1-7), II. čitanje (Fil 4, 6-9)
Iz Evanđelja po Mateju – (Mt 21, 33-43)

TEŽNJA ZA VLADANJEM

Isus izriče parabolu – poruku – svećenicima (odgovornima za religioznost) i farizejima (oni koji imaju korektan stav i ponašanje ali su bez duha – nacionalnim predstavnicima). Svaki je čovjek trs Božji i Božji vinograd. Isto tako svaki narod i sva vremena. Govori nam antropološkim slikama koje su razumljive na razini ljudskih odnosa i ljudskog doživljavanja, da bi im saopćio i razjasnio odnos Boga i prema Bogu.

Iako mi danas ne razumijemo više ni najprirodnije slike vinograda i vinogradara. Postavlja se pitanje zašto ljudi odbacuju Boga i Isusa Krista? Da li je posrijedi racionalni razlog ili interesni razlog? Smeta li Bog ljudima? Da li sami ljudi pretendiraju da zasjednu na Božje mjesto? Problem je kod predstavnika religija: mjesto da budu službenici u Božjem svijetu i Božjem narodu napast je da postanu gospodari.

Postave se na Božje mjesto (tako se umisle da Bog samo preko njih komunicira) pa smetaju da se komunicira s Bogom van njih, a ne dozvoljavaju ni direktnu komunikaciju. Tu napast je vrlo dobro uočio Dostojevski u svojem romanu Braća Karamazovi – Veliki inkvizitor. To je klerikalizacija Boga. Postavljaju se ograde čovjeku i Bogu. Koliko li je ljudi ostalo "bez Boga" baš zato što su neki 'okupirali' njegovo mjesto i dekorirali se Isusovim znakovima, a u stvari manjkao im je Isusov duh i dobrota. Sve su svjetske religije u istoj opasnosti: sve pretendiraju da se samo preko njih i na njihov način može do Boga.

Ovo je problem ekumenizma i uzajamnog priznavanja kršćanskih Crkava. Razni su putovi, a vjera je osobna. Istinsko iskustvo Boga uvijek je otvoreno za bratstvo svijeta. Da, Isus je povjerio svoju misiju apostolima, kršćanima, ali ne da vladaju nego da služe, a svatko tko ide Isusovim putem usmjeren je prema Bogu i Bog je otvoren prema njemu. Postavlja se pitanje, da li nekada izgleda kao da sam Isus svojom misijom smeta baš onima koji u ime njegovo navještaju Boga i Božju

dobrotu? Čini se da se neke stvari događaju u Kristovoj Crkvi koje je Krist osuđivao; duge rese, prva mjesta, učitelji, oci...

Vlastiti nazori, vlastita ideologija ne smiju se potpisati Isusovim imenom. Ne smije se vladati u njegovo ime. A izgleda da apetit za vladalaštvom ne preže ni pred "sinom Božjim" ni pred Isusom Kristom, ni pred Bogom. Takvi žele zasjesti na njegovo mjesto. Nekada nam nešto izgleda kao odbačeno.

Koliko je dobrih djela i čina ljubavi izgubljeno? Isus nas uvjerava da su djela ljubavi nepropadljiva. "Kamen kojega odbaciše postaje ugaoni kamen". Nekada odbačene, sporedne ideje postaju vodilje. Mislilo se da je s religijom gotovo, a ona ponovno postaje ugaoni kamen ljudskom rodu. Tko god bude u Isusovoj misiji a ne ispunjava bit će mu oduzeta misija i predana drugome. Da li Crkva ispunjava svoju misiju ili će njezina misija biti predana drugome?

Kršćanski plod treba biti ljubav i zajedništvo. Ovi plodovi nisu rezervirani privilegiranim. Često oni koji se ne deklariraju kao Kristovi ostvaruju njegovu misiju bolje od samih kršćana. Svi smo pozvani da činimo dobro, da ljubimo...

Još je jedna vrlo važna poruka današnje Isusove parabole – strpljivost. Isus je utjelovljenje božanske strpljivosti. Cijeli Isusov život objavljenje je strpljivosti. Nikoga 'od prve' (a i nikako) ne odbacuje. Tamo gdje se ne služe također je strpljiv.

Bog je trajno strpljiv s ljudima jer ih ljubi. Samo se s ljubavlju ostvaruje strpljivost. Isus čovjeka nikada ne postavlja "između mrkve i batine". Dapače, vrlo rijetko upotrebljava riječi prijetnje, pa i onda kada govori o ljudskoj propasti. Do konca života svakome čovjeku pruža priliku obraćenja ljubavi i dobroti. Dobro se čini se iz zapovijedi nego iz dubine bića.

Isto tako ne može se biti dobar radi straha ljudskog ili Božjeg. Zato je vrlo važnu u čovjeku probuditi dobrotu i ljubav, koja drijema u svakom biću. Iza toga ona će se prelijevati na druge i samom čovjeku postati povratno smirenje u utjeha.

Marijan Jurčević, OP